

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Decretum suspensionis Concilij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

SESSIO XVI.

QVÆ EST SEXTA, ET ULTIMA.
SVB IVLIO III. PONT. MAX.
CELEBRATA DIE XXVIII APR.
M. D. LII.

Decretum suspensionis Concilij.

SACRO SANCTA Cœcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, præsidentibus in ea Reverendissimi Dominis, Sebastiano Archiepiscopo Sipontino, & Aloysio Episcopō Veronensi, Apostolicis Nuncijs, tam eorum proprio, quam Reverendissimi & Illustrissimi Domini Marcelli, tit. S. Marcelli sanctæ Romanæ Ecclesiae Cardinalis, Crescentij, Legati, ob aduentam eius grauissimam valetudinem absentis, nomine, non dubitat Christianis omnibus patere, hoc Concilium cœcumenicum Tridentum primò à Paulo fel. rec. conuocatum & collectum fuisse; deinde à Sanctissimo Domino nostro Iulio III. cœlegitante Carolo V. Augustissimo Imperatore, et præcipue de causa fuisse restitutum, ut religionem in multis orbis partibus, & præsertim in Germania, in diuersas opiniones misera biliter distractam, in statum pristinum reuocaret; abusus & mores Christianorum corruptissimos emendaret; cumque ad hoc agendum quamplurimi Patres, nullaborum suorum, periculorumque habita ratione, è diuersis regionibus alacriter confluxissent; resque strenue magno fidelium concursu, feliciterque procederet, ac spes esset non leuis, illos Germanos, qui eas uoitates ex citarant, in Concilium venturos sic aniniatos, ut veris Ecclesiæ rationibus vnanimiter acquiescerent; lux denique quædam rebus afflatisse videretur; caputque attolle re inciperet profligata anteā & afflita Res publica Chri stiana: iij repente tumultus, ea bella hostis generis humani

N. 2

versus

196 Concil. Trid. cum Declarat. & Remiss.
versutia exarserunt, ut Concilium velut hærente, ac suum
curlsum interrum pere satis incommodè cogeretur; spesq;
omnis vltioris progressus hoc in tempore tolleretur: ta-
tumq; aberat, vt S. Synodus Christianorum malis & in-
commodis mederetur, vt multorum mentes, præter suis
nimis sententiam, irritaret potius quam placaret. Cum igi-
tur ipsa sancta Synodus, omnia & præcipue Germaniam
armis ardere & discordijs videret, omnes ferè Episcopos
Germanos, præsertim Principes Electores, suis con-
sultum Ecclesijs, è Concilio abiisse; decreuit tantæ nec-
essitati non relucenti, & ad meliora temporæ reticere; vi-
tres, quod eis nunc agere non licet, suis ouibus prope-
ctum ad suas Ecclesijs regredi valerent; ne diutius vobis
que in utili otio conterantur. Atque ita, quoniam sitem-
porum conditio tulit, huius œcumenicæ Concilij Tridentini
progressum per biennium suspendendum fore decen-
nit, pro vt præsenti decreto suspendit: ea tamen leges, vi-
citiū pacata res sit, ac tranquillitas pristina reuertatur,
quod sperat Dei Optimi Maximi beneficio non lôgo son-
spatio futurum, ipsius Concilij progressus eodem
tempore suam vim, firmitatem, vigoremque habere cen-
seatur: si autem quod Deus auertat, peracto biennio pre-
dicta legitima impedimenta non fuerint subimota, cum
primum cessauerint, talis suspensio eo ipso sublata effe-
teligatur, ac suus vigor & robur Concilio sit restitutus
& esse intelligatur, fine alia noua Concilij conuocatione
accedente ad hoc decretum consensu & auctoritate San-
ctitatis suæ & S. Sedis Apostolicae.

Interea tamen eadem sancta Synodus exhortatur om-
nes Principes Christianos, & omnes Prælatos, vt obli-
guent, & respectivè, quatenus ad eos spectat, obseruantur
éiant in suis regnis, dominijs, & ecclesijs omnia, & singu-
la, quæ per hoc sacrum œcumenicum Concilium fuerunt
hactenus statuta & decreta.

BVLLA